

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Halina Kuryło

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Krzysztofa M.

przeciwko Poczcie Polskiej Spółce Akcyjnej Centrum Logistyki Oddziałowi Regionalnemu w L.

o wynagrodzenie i odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 kwietnia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 3 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 października 2011 r., w sprawie z powództwa Krzysztofa M. przeciwko Poczcie Polskiej S.A. Centrum Logistyki Oddziałowi Regionalnemu o wynagrodzenie i odszkodowanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że odpis wyroku Sądu Okręgowego z dnia 6 października 2011 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi pozwanej w dniu 24 października 2011 r. Skarga kasacyjna została zaś nadana w

placówce pocztowej w dniu 27 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy uznał, że skarga kasacyjna strony pozwanej została wniesiona po upływie terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej obliczony na podstawie przepisu art. 112 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c. upływał w sobotę 24 grudnia 2008 r. Z uwagi na to, że sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c., wniesienie skargi kasacyjnej dopiero w dniu 27 grudnia 2008 r. nastąpiło z przekroczeniem terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego strona pozwana zaskarżyła zażaleniem zarzucając:

- błędną wykładnię art. 115 k.c. przez uznanie, że sobota nie jest dniem równorzędnym z dniem ustawowo wolnym od pracy;

- niewłaściwe zastosowanie art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez odrzucenie skargi kasacyjnej z uwagi na jej wniesienie po terminie podczas, gdy z okoliczności sprawy wynika, że strona pozwana zachowała termin do wniesienia skargi kasacyjnej „w świetle uznania, że sobota jest dniem równorzędnym wobec dnia ustawowo wolnego od pracy tj. wykładni przepisu art. 115 k.c.”.

Wniosek zażalenia dotyczył uchylenia zaskarżonego postanowienia i „przekazanie Sądowi Okręgowemu”, a także zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powołano się na pogląd wyrażony w uchwale siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 czerwca 2011 r., I OPS 1/11 – ONSAiWSA 2011/5/95, zgodnie z którym sobota jest dniem równorzędnym z dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 57 § 4 k.p.a.; przedstawiono także argumentację przyjętą przez NSA w powołanej uchwale. Opierając się na przyjętych założeniach wykładni funkcjonalnej art. 115 k.c. należy, według oceny strony wnoszącej zażalenie, także na gruncie prawa cywilnego uznać, że sobota jest dniem wolnym od pracy, gdyż odmienne rozumienie przepisów regulujących kwestię końca terminu przypadającego w dzień ustawowo wolny od pracy na gruncie prawa cywilnego i prawa administracyjnego narusza konstytucyjną zasadę demokratycznego państwa prawa. Brzmienie przepisu art.

115 k.c. oraz przepisu art. 57 § 4 k.p.a. jest identyczne. W takiej sytuacji trudno uznać, że racjonalny ustawodawca realizujący konstytucyjną zasadę państwa prawa przypisuje różne skutki prawne konsekwencjom prawnym tych samych zdarzeń w zależności od tego, które przepisy – w zależności od danej gałęzi prawa – będą miały zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 115 k.c. stanowi, że jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego.

W rozpatrywanej sprawie koniec terminu do wykonania czynności (wniesienia skargi kasacyjnej – art. 398⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c.) przypadał na sobotę, co wyłączyło możliwość zastosowania implikacji dotyczącej zakończenia terminu w dniu uznanym ustawowo za wolny od pracy. Sobota jest bowiem dniem powszednim. Sobota nie jest – jak to stwierdza uchwała powiększonego składu Sądu Najwyższego (7 sędziów) z dnia 25 kwietnia 2003 r. III CZP 8/03 (OSNC 2004/1/1) – dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c.

Zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego dokładnie odpowiada normatywnemu znaczeniu zastosowanego w sprawie przepisu, znaczeniu potwierdzonym powołaną wyżej uchwałą Sądu Najwyższego. Ponadto uchwała ta ma moc zasady prawnej.

Podzielając uchwałę 7 sędziów III CZP 8/03, związany nią skład Sądu Najwyższego rozpoznający niniejszą sprawę nie miał podstawy do zainicjowania procedury przewidzianej w celu odstąpienia od wykładni prawa wyrażonej w zasadzie prawnej.

Nie jest przekonujący wyrażony w rozpatrywanym zażaleniu pogląd jego autora jakoby uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 czerwca 2011 r., I OPS 1/11 (ONSA/WSA 2011/5/95) stwarzała niezbędną potrzebę uzgodnienia wykładni przepisów prawa cywilnego i prawa administracyjnego w zakresie skutku upływu terminu w dniu uznanym

ustawowo za wolny od pracy. Powołana uchwała powiększonego składu Naczelnego Sądu Administracyjnego motywowana jest funkcjonalną analizą okoliczności istotnych w obrębie gałęzi prawa administracyjnego; uwzględnia w szczególności regulację Ordynacji podatkowej (art. 12 § 5), która wprowadziła taki sam skutek dla soboty jak i dla dnia ustawowo wolnego od pracy w odniesieniu do ostatniego dnia terminu przewidzianego w przepisach prawa podatkowego.

Ze względu na to, że wynikające w sprawie zagadnienie prawne dotyczy czynności postępowania cywilnego należy ponadto zwrócić uwagę na wynikające z ustaw procesowych zróżnicowanie regulacji. W art. 83 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wyraźnie wprowadzony wyjątek od zasady obliczania terminów według przepisów prawa cywilnego odnosi się właśnie do soboty, która w procedurze sądowoadministracyjnej uzyskała kwalifikację alternatywnie taką samą jak dzień ustawowo wolny od pracy. Regulacja to dodatkowo wskazuje na jednoznaczne – zgodne z interpretacją Sądu Najwyższego – znaczenie art. 115 k.c., którego zmiany nie można uzyskać bez konieczności nowelizacji przez parlament.

Z powyższych przyczyn wobec bezzasadności zażalenia Sąd Najwyższy postanowił o jego oddaleniu w myśl art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.